

ת"פ 67703/11/16 - מדינת ישראל נגד אמיר הלפרין, ראיד מוגרבי, מוחמד דבש, ע"י ב

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 67703-11-16 מדינת ישראל נ' הלפרין ואח'

המאשימה	נפני בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד	
הנאשמים	1. אמיר הלפרין 2. ראיד מוגרבי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פתחי פרהוד 3. מוחמד דבש (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נסאר מסיס

גזר דין לנאשמים 2, 3

העובדות וטענות הצדדים

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר בנשק, אשר יפורטו להלן. בעיצומה של שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר בעניינם של נאשמים 2 ו-3, אשר כלל תיקון כתב האישום ללא הסכמה לעונש. לגבי נאשם 1 הודיעה המאשימה על כוונתה לחזור מהאישום נגדו, לנוכח הסכמות שונות שהושגו בין הצדדים, אשר אין צורך לפרטן במסגרת זו.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לשני הנאשמים הכרות מוקדמת עם אדם אשר שימש בתקופה הרלוונטית כסוכן משטרת (להלן: הסוכן). הסוכן פעל מול הנאשמים לצורך רכישת כלי נשק ומכירתם, לכאורה, לקונים שלו.

באישום הראשון מתואר כי ביום 3.7.16 בשעות הערב ביקר נאשם 1 בביתו של הסוכן. במהלך הביקור התקשר נאשם 2 אל נאשם 1 והודיע לו כי השיג תת מקלע מאולתר מסוג קרלו. נאשם 1 והסוכן נסעו יחד לביתו של נאשם 2 בצור באחר, ונאשם 2 הציג להם את הנשק וחלקיו ואמר כי מחירו 15,000 ₪. ביום 4.7.16 הודיע הסוכן לנאשם 1 כי הקונה מעוניין בנשק וביקש להוציא את העסקה לפועל. באותו יום בסביבות השעה 15:00, על פי תיאום מוקדם בין הסוכן לנאשמים, מסר נאשם 2 לסוכן את הרובה בתוך שקית והסוכן מסר לו את התשלום בסך 15,000 ₪. בגין אישום זה הואשם נאשם 2 בעבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק).

באישום השני נטען כי ביום 6.10.16 הגיע הסוכן למפעל בטון בעטרות בו עבד נאשם 2 ואמר לו כי הוא זקוק לתמ"ק מאולתר נוסף מסוג קרלו. נאשם 2 אמר לו כי יוכלו לבצע את העסקה בערב, והסוכן עדכן את נאשם 1. בהתאם למוסכם הגיעו הסוכן ונאשם 1 למסעדה בתלפיות ופגשו את נאשמים 2 ו-3. הנוכחים שוחחו על העסקה וסוכם כי הסוכן ירכוש את הקרלו תמורת 15,000 ₪ וכן ישלם עוד סכום של 2,000 ₪ לנאשם 1. בסמוך לחצות יצאו הסוכן ונאשם 1 לאום טובה, שם פגשו את נאשם 2 שהמתין להם בג'יפ. נאשם 2 הסביר כי עליהם להמתין לאדם שמביא את הנשק. לאחר מספר דקות הסוכן עזב את המקום, אולם נאשם 1 התקשר אליו וביקש ממנו לשוב למקום המפגש. הסוכן הגיע לתחנת אוטובוס והבחין בסמוך לה בג'יפ של נאשם 2 ובו נאשמים 2 ו-3. נאשם 3 הצביע על מקום מסויים בין שיחים שבו נמצא הקרלו, וכשהסוכן לא הצליח למצוא ירד נאשם 3 מהג'יפ, הוציא את הקרלו מבין השיחים והניח אותו במושב הקטנוע של הסוכן. הסוכן עזב את המקום ולאחר זמן קצר חזר ומסך לנאשם 2 סכום של 15,000 ₪. באישום זה הואשם נאשם 2 בעבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144 (ב2) לחוק, ונאשם 3 הואשם בסיוע לעבירה זו לפי סעיף 144 (ב2) בצירוף סעיף 31 לחוק.

3. נאשם 3 צירף **תיק נוסף** מבית משפט לתעבורה, תתע"א 1298-11-16, שעניינו עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא תעודת ביטוח - עבירות לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970, וכן נהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה תשכ"א-1961. (אציין כי בהכרעת הדין המשלימה מיום 30.10.17 נשמטה הרשעתו של הנאשם בעבירה של נהיגה ללא תעודת ביטוח, ואני מרשיעה אותו עתה גם בעבירה זו).

4. **ב"כ המאשימה טענה** כי מעשיהם של הנאשמים פגעו בביטחון האזרחים ושלטון החוק. היא ציינה כי עבירות הנשק מצויות בלב לבו של הדין הפלילי, הן חמורות ומהוות סיכון מידי ומוחשי ועל כן יש להטיל בגינן עונש מאסר ממושך. היא הפנתה לפסיקה בה עלה הצורך להחמיר בעונשים על עבירות אלה, וכן להנחיות פרקליט המדינה, שבהתאם להן מבקשת המדינה להעלות את רף הענישה. לגבי חלקם של הנאשמים טענה התובעת כי נאשם 2 מילא את חלק הארי באישום הראשון, והיה דומיננטי גם באישום השני, אך עם זאת גם נאשם 3 נטל חלק בביצוע העסקה. נאשם 3 הורשע גם בביצוע עבירות התעבורה, אשר מצביעות על זלזול בשלטון החוק ובסדר הציבורי, כאשר העבירה של נהיגה בשכרות עלולה להרוג אחרים על לא עוול בכפם. היא הפנתה לפסיקה בעבירות דומות, אליה אתייחס להלן, וביקשה להסתמך עליה בקביעת מתחם הענישה.

לגבי נאשם 2 טענה התובעת כי המתחם לעבירות המיוחסות לו נע בין שלוש לשבע שנות מאסר לכל אחד מהאישומים. לגבי נאשם 3 טענה למתחם שבין שנה וחצי לשלוש וחצי שנות מאסר בפועל לאישום השני, וכן למתחם שבין מספר חודשים לבין עשרים חודשי מאסר בפועל לתיק התעבורה.

ב"כ המאשימה הגישה את הרישומים הפליליים והתעבורתיים של שני הנאשמים, וכן התייחסה לתסקירי שירות המבחן שאינם כוללים המלצות חיוביות. היא ביקשה למקם את שני הנאשמים בשליש התחתון של כל מתחם, לחפוף באופן חלקי בין העונשים בגין האישומים השונים, ולהטיל על נאשם 2 עונש של חמש וחצי שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, ועל נאשם 3 שנתיים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה לשנתיים.

5. **ב"כ נאשם 2 טען** כי ההנחיה בדבר החמרת הענישה בעבירות נשק היא הנחיה פנימית החלה על התביעה אך אינה מחייבת את בית המשפט. הוא הוסיף כי שני האישומים מהווים אירוע אחד רציף

ובהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה (ע"פ 4910/13, **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**) יש לקבוע בגינם מתחם ענישה אחד. עוד טען כי נאשם 2 הודח לבצע את העבירות ע"י הסוכן ששימש כסוכן מדיח. הסניגור הבהיר כי אינו מבקש לפטור את נאשם 2 מאחריות, אך טען כי יש להביא בחשבון את חלקו של הסוכן אשר יזם את הקשר עם הנאשמים והיה הרוח החיה מאחורי העסקאות.

ב"כ נאשם 2 אף הוא הפנה לפסיקה, וטען כי יש לקבוע מתחם בין 12 לבין 24 חודשי מאסר, כאשר מקומו של נאשם 2 באמצע מתחם הענישה.

ב"כ נאשם 3 טען כי חלקו של נאשם זה שולי ביותר. הוא לא נטל חלק בתכנון המעשים ולא קיבל תשלום או תמורה כלשהי. הוא הוסיף כי בסופו של דבר לא נגרם כל נזק כתוצאה מהעבירות שבוצעו. לטענתו, התסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 3 חיובי, עולה ממנו כי הנאשם פתח דף חדש והבין את חומרת העבירות, ויש לתת לנאשם, שהוא צעיר יחסית ובראשית דרכו, הזדמנות לשיקום. הוא הוסיף כי הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, כי בסופו של דבר כתב האישום תוקן בהתאם לגרסתו של הנאשם, וכי הנאשם הביע חרטה ועשה מאמצים ומהלכים לשינוי.

עוד טען ב"כ נאשם 3 כי בתיק העיקרי הורשע הנאשם בעבירה אחת של סיוע בלבד, וכי בתיק התעבורה העונש המקובל הוא מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. לטענתו המתחם הכולל הוא בין שמונה חודשים לבין שנה וחצי, ומקומו של הנאשם בתחתית המתחם.

6. אביו של נאשם 3 העיד וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולאפשר לו להשתחרר כדי שיבנה את חייו, יעבוד ויתחתן.

אשתו של נאשם 2 העידה כי הנאשם הוא בעל טוב ואב טוב לחמשת ילדיו. היא ביקשה לאפשר לנאשם להשתחרר, לשהות עם ילדיו ולעזור בפרנסת המשפחה.

נאשם 2 הסביר כי ביצע את העבירות על רקע קשיים כלכליים, כאשר בעקבות מעצר קודם לא היה באפשרותו לקנות למשפחתו את צרכי החג, ועל רקע זה נענה להצעת הסוכן.

7. **שירות המבחן הגיש תסקירים** אודות שני הנאשמים.

נאשם 2 הוא כבן 32, נשוי ואב לחמישה ילדים. הוא בעל עבר פלילי ותעבורתי, וריצה בעבר מספר מאסרים בגין עבירות תעבורה. התסקיר בעניינו לא היה חיובי, וקצינת המבחן לא מצאה שיש מקום להמליץ על חלופות ענישה או אפשרויות שיקום שיש בהן כדי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

נאשם 3 הוא כבן 22, רווק, גם הוא בעל עבר פלילי אך ללא עבר תעבורתי. על פי התסקיר הנאשם לא שיתף פעולה בקבוצה טיפולית בה שולב בעבר בעקבות הרשעה קודמת. במסגרת התסקיר בתיק זה הביע הנאשם מוטיבציה ראשונית להשתלב בהליך שיקומי, אולם קצינת המבחן הטילה ספק באשר ליכולתו להשתלב בהליך שיקומי משמעותי, והמליצה על ענישה קונקרטי ומציבה גבולות.

דין והכרעה

8. אין צורך להכביר מילים אודות חומרתן של עבירות נשק והסכנה הרבה הנשקפת מהן. הסחר בנשק

עמוד 3

עלול להביא להימצאותו של נשק בידי גורמים המעוניינים לעשות בו שימוש אסור, ולגרום לסיכון ממשי של שלום הציבור, בין שהסיכון בטחוני ובין שהוא פלילי. העובדה שמאן דהוא מוכן לשלם סכומי כסף גדולים עבור נשק, מעידה על נכונות ואף כוונה לעשות בו שימוש.

נפסק לא אחת כי הסכנה הרבה שבשימוש בנשק מחייבת ענישה חמורה. כך, לדוגמא, נקבע בע"פ 4154/16, **רון דהוד נ' מדינת ישראל**:

"11. בפסיקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי-חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים (ראו: ע"פ 6542/11, מוקטראן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.02.2013)). הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיע אף לידי מעורבים בפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני ... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מהם..."

בע"פ 9543/09, **בילאל רחאל נ' מדינת ישראל**:

"אין צורך להכביר מלים על הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על נגזרותיו בידיים עברייניות. פעמים שהנשק נוטל חיי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמזל המזל ובסייעתא דשמיא, אין פגיעה גופנית. הצד השווה הוא תדיר הפוטנציאל ההרסני, והבעתה האוחזת את הקרבנות. בכגון דא - לצד עבירת הנשק נקבע עונש של 7 שנות מאסר, ובסיוע כבענייננו - מחצית".

בע"פ 761/07, **מיכאל אדרי נ' מדינת ישראל**:

"ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעתים לידיים עוינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל 'חטאם' נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע. כדי להילחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל, ומסוג זה בפרט".

9. הצדדים הפנו לפסקי דין המשקפים את רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

המאשימה הפנתה לפסיקה:

בע"פ 785/15, **איהאב פואקה נ' מדינת ישראל** מכר המערער לסוכן משטרתי אקדח, מחסנית וכדורים, ובעסקה נוספת מכר לו תת מקלע. המערער הורשע גם בתיווך בסם מסוכן, וכן בניסיון למכירת אקדח נוסף, אשר סוכל בשל הופעת השוטרים. על המערער נגזר עונש של שמונים וארבעה חודשי מאסר בפועל, ובערעור הופחתה תקופת המאסר לשבעים ושמונה חודשים.

בעניין **רוני דהוד נ' מדינת ישראל** הנ"ל - המערער הורשע בשני אישומים שכל אחד מהם כלל עבירות סחר בנשק ועבירות נשק נוספות. מדובר בשתי עסקאות מכירה לסוכן, באישום אחד נמכר אקדח ובאישום השני רובה ציד מאולתר. המערער נדון ל-45 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. נקבע מתחם שבין שנתיים לחמש שנות מאסר לכל אחד מהאישומים. הערעור נדחה תוך שבית המשפט העליון עמד על כך שלא ניתן להשלים עם קיומו של "שוק" מחתרתי בלתי חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו של שוק זה היא תנאי הכרחי למיגור מעשי אלימות חמורים.

בע"פ 9373/10, **חמד ותד נ' מדינת ישראל** - המערער החזיק בביתו ובחצר הבית אקדח, מחסנית וכדורים נוספים. הוא נדון ל-50 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו על חומרת העונש התקבל, ובית המשפט קבע כי אכן הגיעה העת להחמיר בענישתם של המבצעים עבירות בנשק, אולם ראוי שהדבר יעשה בהדרגה. עונשו של המערער הופחת ל-30 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי ים) 24215-06-13, **מדינת ישראל נ' פואד דוידאר** - הנאשמים הורשעו בסחר בנשק במסגרת הסדרי טיעון שלא כללו הסכמה מלאה בעניין העונש. מדובר במכירת רובה קרל גוסטב לסוכן משטרתי. נאשם 2 טען כי ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית. נקבע מתחם ענישה שבין 24 ל-48 חודשי מאסר לנאשם 2, ובין 15 ל-24 חודשים לנאשם 1, אשר ביצע למעשה עבירה של תיווך. נאשם 1 נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ונאשם 2 נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בת"פ (מחוזי חיפה) 40240, **מדינת ישראל נ' בהא גנאיים** - הנאשם הורשע בהסדר ללא הסכמה לעונש בשתי עבירות של סחר בנשק ועבירות נשק נוספות. במקרה אחד מדובר במכירת תחמושת, ובמקרה שני במכירת אקדח ברטה קצר ותחמושת, שתי המכירות לסוכן משטרתי. הנאשם נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. (אציין כי בתיק זה הוגש ערעור ונדחה בע"פ 1768/14, **בהא גנאיים נ' מדינת ישראל**).

בהתייחס לעבירות התעבורה הפנתה המאשימה לרע"פ 1076/16, **חיים כהן נ' מדינת ישראל**, בו הורשע המערער בנהיגה בפסילה ונהיגה ללא רשיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח, נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר בפועל ובין שנתיים לחמש שנות פסילת רשיון, והמערער נדון לעונש הכולל 15 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי חלקו במצטבר. ערעורו של המערער נדחה.

10. ב"כ הנאשמים אף הם הפנו לפסיקה רלוונטית:

ע"פ 8280/15, **מוחמד ג'ולאני נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בסיוע לעסקה בנשק ובהחזקת נשק, בכך שהיה מעורב עם אחרים בעסקה בה נמכרו לסוכן משטרתי שני רובים ואקדח. נקבע מתחם שבין 16 ל-36 חודשי מאסר, המערער נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2422/14, **עלי ח'דר נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה של סחר בנשק במכירת רובה מסוג קרל גוסטב לסוכן משטרתי. הוא נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל, במסגרת ת"פ (מחוזי ירושלים) 24215-06-13 שנזכר לעיל. הערעור נדחה, תוך שבית המשפט העליון התייחס לחמורה הרבה שבעבירות הנשק, לצורך בענישה מחמירה ולנסיבות הרלוונטיות שנלקחו בחשבון בעניינו של המערער, וכן בעניינו של המעורב הנוסף שחלקו היה מצומצם יותר.

ע"פ 526/14, **פלוני נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בהחזקת נשק וסחר בנשק, בעסקה של מכירת

אקדח לסוכן משטרתי, ונדון ל-22 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בערעור נקבע כי העונש אינו חורג מרף הענישה המקובל, אולם לנוכח הליך שיקומי בו מצוי המערער, נמצא כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה שנקבע, ועונשו של המערער הופחת ל-16 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4956/13, **וליד עיסאוי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בשני אירועים של רכישת כדורי אקדח, בכמויות של 100 ו-200 כדורים, במטרה למכור אותם ברווח. הוא מכר 100 כדורים, ונסיון למכור את ה-200 הנותרים סוכל בשל מעצרו. על המערער הושתו 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 5955/08, **וג'די דג'אוישה נ' מדינת ישראל** - בית המשפט דחה את ערעורו של המערער, אשר הורשע בהסדר טיעון בעבירת נשק, בכך שמכר לסוכן משטרתי רימון רסס, ונדון לשמונה חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה על אף טענות שונות בנוגע למצבו הנפשי של המערער.

ע"פ 5833/07, **עלאא ח'ורי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעסקה בנשק והחזקת סכין, לאחר שהציע למכירה אקדח ומכר אותו לסוכן משטרתי. הוא נדון ל-21 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים במצטבר. ערעורו נדחה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 1094-05-15, **מדינת ישראל נ' אברהים ח'ורי** - הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות נשק, המתייחסות לרימון רסס ולבנת חבלה. נאשם 1 הורשע בשתי עבירות של נשיאת והובלת נשק, שלוש עבירות של סחר בנשק והחזקת נשק. נאשם 3 הושע בסיוע לסחר בנשק ובהחזרת סם מסוכן לצריכה עצמית. כתב האישום מתאר מערכת יחסים ממושגת ומפורטת עם סוכן משטרתי שעמו בוצעו העסקאות. לנאשם 1 אין הרשעות קודמות ולנאשם 3 הרשעות רבות. נאשם 1 נדון ל-38 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. נאשם 3 נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.

עיינתי בפסקי דין נוספים, וביניהם ע"פ 2251/11, **ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל**, שם הורשע המערער בשתי עסקאות בנשק עם סוכן משטרתי. בית המשפט חזר על האמירה ש"הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו", אך עם זאת הבהיר כי העלאת רף הענישה צריכה להיעשות בהדרגה. פסק הדין התייחס גם למדיניות ענישה רוחבית בתיקים שונים בעבירות נשק, ובסופו של דבר הוחמר עונשו של הנאשם משלושים ושמונה לארבעים ושישה חודשי מאסר בפועל, ועונשים נוספים.

11. מתחם יחיד או ריבוי מתחמים

הצדדים נחלקו בשאלה אם בעניינו של נאשם 2 יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום או מתחם אחד לשני האישומים. אמנם מדובר במכירה לאותו סוכן והמעורבים העיקריים משותפים לשני המקרים. עם זאת, הנאשם ביצע שתי עסקאות שכל אחת מהן עומדת בפני עצמה. בכל אחת מהעסקאות נמכר נשק אחר, קיים פער זמנים של מספר חודשים בין העסקאות השונות, ואין מדובר במצב בו אחת העסקאות היא תוצאה ישירה של האחרת. בנסיבות אלה אני סבורה שעל פי הכללים שנקבעו בפסק הדין הנ"ל בעניין **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** ובפסיקה שבעקבותיו, יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים.

מכל המקובץ עולה כי קיימת מגמה של החמרה מסויימת בעבירות נשק, הנלמדת הן מאמירות חוזרות

בפסיקה, והן מעיין בגזרי הדין עצמם, והשוואה בין פסקי הדין שניתנו בעשור הקודם לפסיקה בשנים האחרונות. עם זאת, על ההחמרה להיות מדורגת ומדודה, ואין מקום לחרוג באופן משמעותי מהעמדה העולה מהפסיקה.

12. בקביעת המתחם לעבירות הנשק אני מביאה בחשבון גם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט להלן:

כאמור, מדובר בעבירות חמורות, אשר היו עלולות להעביר נשק חם לידיים בלתי רצויות, ובכך לסכן את שלום הציבור. מבחינתם של הנאשמים העבירות בוצעו והושלמו. עם זאת, בפועל, מאחר שהקונה היה סוכן משטרתי, לא נגרם כל נזק כתוצאה מהעסקאות.

מטיבן של עבירות אלו לא ניתן לבצען כלאחר יד, והן מצריכות תכנון והכנה מוקדמים, מעורבות והכרות עם גורמים שיש באפשרותם לספק את הנשק. הדברים אמורים במיוחד לגבי נאשם 2, אשר מילא תפקיד דומיננטי, והיה מעורב בשתי עסקאות ולא באירוע חד פעמי. לעומת זאת, חלקו של נאשם 3 היה מצומצם יחסית ונקודתי, ואינו מעיד בהכרח על מעורבות והיכרות עם העוסקים בסחר בנשק.

13. **אני קובעת, איפוא, מתחמי ענישה כדלקמן:**

לעבירות של ביצוע עיקרי של סחר בנשק שבוצעו ע"י נאשם 1 - מתחם שבין עשרים חודשים לארבע שנות מאסר לכל אחד מהאישומים.

לעבירת הסיוע שביצע נאשם 3 - מחצית המתחם שנקבע לביצוע העיקרי.

לעבירות התעבורה שעבר נאשם 3 - מאסר בפועל הנע בין מאסר קצר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות לבין מאסר ל-18 חודשים, בתוספת פסילה בפועל לתקופה משמעותית.

14. באשר לשיקולים במסגרת המתחמים:

שני הנאשמים הודו במיוחס להם ונטלו אחריות למעשיהם. אמנם ההודאות באו בעיצומה של שמיעת הראיות בתיק, אולם גם כך נחסך זמן משמעותי שהיה נדרש אילו נוהל התיק במלואו.

התסקירים שהוגשו לגבי שני הנאשמים לא היו חיוביים.

לשני הנאשמים הרשעות קודמות: לנאשם 2 עבר פלילי וכן לחובתו עבר תעבורתי מכביד במיוחד, כולל הרשעות בעבירות חמורות וריצוי עונשי מאסר בפועל. אמנם בהליך זה נאשם 2 אינו מואשם בעבירות תעבורה, אולם הצטברותן של הרשעות התעבורה וההרשעות הפליליות מצביעה על זלזול בהוראות החוק ובסדר החברתי, ועל כך שהנאשם אינו נרתע ממעשים שיש בהם כדי לסכן חיי אדם.

לנאשם 3 אין עבר תעבורתי, אך הוא בעל פלילי בעבירות שונות, כולל ריצוי עונש מאסר ל-18 חודש.

בנוגע לנאשם 3 אני מפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן בנוגע לאישיותו ולקשיים שהוא מתמודד עמם. מפאת צנעת הפרט לא ארחיב.

בנסיבות שפורטו אני סבורה ששני הנאשמים מצויים בתחום הבינוני - נמוך של מתחמי הענישה.

15. לאור כל האמור אני דנה את הנאשמים לעונשים כמפורט להלן:

נאשם 2:

1. מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים לכל אחת מהעבירות, תוך חפיפה חלקית כך שהנאשם ירצה ארבעים ושישה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לשישה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירה בנשק או ניסיון לעבור עבירה בנשק.

נאשם 3:

1. מאסר בפועל ל-14 חודש על עבירת הנשק ומאסר ל-4 חודשים על עבירות התעבורה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לארבעה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירה בנשק או ניסיון לעבירה כזו, וכן על נהיגה בפסילה או נהיגה בשכרות.

3. פסילת רשיון נהיגה בפועל למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

4. פסילת רשיון נהיגה על תנאי לארבעה חודשים למשך שלוש שנים על נהיגה בפסילה או נהיגה בשכרות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.